

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Investidura como "Honoris Causa" por
la Universitat de València a François
Jacob

Discurso del Sr. Rector Ramón Lapiedra i
Civera

València, 29 de enero de 1993

Amb la concessió del doctorat honoris causa, una universitat, en aquest cas la Universitat de València, atorga la màxima dignitat que pot impartir. Es per això que darrerament la nostra Junta de Govern ha produït una normativa que intenta preservar l'excel·lència en la concessió d'aquest grau acadèmic , regulant-hi el procediment i establint-hi limitacions quantitatives, per altra banda raonables. Dins d'aquest nou procediment i per unanimitat, la Junta de Govern, com ha llegit adés el secretari general, acordà atorgar la distinció de doctor honoris causa, en la persona del professor Françis Jacob, per uns mèrits que en llur abundància i qualitat fa temps que han traspassat els límits dels estrets cercle de la vida acadèmica per a ser coneguts per les persones cultes del nostre temps, exercint així una àmplia influència en la nostra cultura.

Per tant, aquest nomenament és objecte d'una especial satisfacció en aquesta universitat, des de la Facultat de Ciències Biològiques que en feu la proposta inicial, fins el Rectorat i jo mateix que tinc el plaer i l'honor de presidir aquest acte solemne d'investidura, passant per la resta de la nostra col·lectivitat universitària mitjançant els diversos òrgans, estaments i membres d'aquella que han participat en el procés i l'acte que ara culminen.

Tan de bo, benvolgut professor Jacob, el vostre viatge fins a València i la vostra estada entre nosaltres amb l'ocasió d'aquest acte, hagen estat i siguen motiu per a vós no únicament d'una merescuda satisfacció acadèmica, però també d'una experiència humana i d'una visita a la nostra ciutat agradables i plenes d'afecte i d'amistat.

Quant a la Universitat de València, no dubteu que, a banda l'honor que ens heu fet en acceptar la distinció que vos ha estat atorgada, l'ocasió de la vostra visita i la vostra permanència entre nosaltres han estat una font de satisfacció, personal en els casos dels qui hem tingut el privilegi de tractar-vos i sempre memorable en tots els demés, que volem prolongar al llarg de les hores immediates que tenim previst compartir conjuntament.

Plaga al destí, sempre avar quant a les hores grates que ens són a cadascú destinades, que el futur ens depare encara moltes ocasions de gaudir de la vostra amistat i del vostre magisteri.